

MARKUS

9:1-13

De komst van Gods Koninkrijk, de
verheerlijking van Jezus en de komst
van Elia

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/markus/9-1-13

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De belofte van het komende Koninkrijk	3 min	4
2	Wederkomst, oordeel en Jezus' tijdgenoten	3 min	6
3	Twee verschillende komsten onderscheiden	3 min	8
4	Koninkrijk en wederkomst zijn niet hetzelfde	2 min	9
5	Pinksteren als komst van het Koninkrijk	3 min	11
6	De verheerlijking als mogelijke vervulling	3 min	13
7	Bezwaren tegen de verheerlijkingsuitleg	2 min	15
8	Preterisme en de komst in het jaar 70	3 min	16
9	Gods komst als beeldspraak voor oordeel	2 min	17
10	Mattheüs 24 en dezelfde generatie	3 min	19
11	Markus 13 wijst naar Jeruzalems verwoesting	4 min	21
12	Zes of ongeveer acht dagen later	3 min	24
13	De drie discipelen en Jezus' metamorfose	3 min	26
14	De geestelijke metamorfose van gelovigen	3 min	27

15	Jezus' hemelse heerlijkheid wordt zichtbaar	2 min	29
16	Mozes, Elia en Jezus' nieuwe exodus	2 min	30
17	Petrus wil drie tenten bouwen	4 min	31
18	Alleen Jezus blijft als hoogste gezag	2 min	33
19	Het zwijggebod en de opstanding	2 min	34
20	Letterlijke en figuurlijke woorden van Jezus	2 min	36
21	Waarom Elia eerst moest komen	2 min	38
22	Johannes de Doper is de beloofde Elia	3 min	39
23	Over wiens lijden was geschreven?	4 min	41
24	Johannes en Jezus als één goddelijk bezoek	3 min	44
25	Johannes' lot weerspiegelt dat van Elia	2 min	45
	Om verder te lezen		47

1

De belofte van het komende Koninkrijk

Laten we naar Markus hoofdstuk 9 gaan. Markus hoofdstuk 9 begint met dit vers:

En Hij zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat er sommigen zijn van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij gezien zullen hebben dat het Koninkrijk van God met kracht gekomen is.

MARKUS 9:1

Deze uitspraak is in alle drie de synoptische evangeliën te vinden, al is hij in elk evangelie iets anders verwoord. In de versie van Lukas staat er niet:

totdat ze het koninkrijk van God met kracht zien komen, maar staat er in Lukas 9:27 eenvoudigweg:

En Ik zeg u in waarheid: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven, voordat zij het Koninkrijk van God gezien hebben.

LUKAS 9:27

De woorden 'met kracht gekomen' ontbreken in de versie van Lukas. Het is duidelijk dat er qua betekenis niet veel verschil tussen die twee bestaat. Markus en Lukas zeggen vrijwel hetzelfde, maar Mattheüs verwoordt het heel anders.

In Mattheüs 16:28 laat Mattheüs Jezus zeggen:

Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

MATTHEÛS 16:28

Merk op dat Jezus in alle drie de evangeliën naar het Koninkrijk verwijst. Maar Mattheüs verwijst naar Jezus Die in Zijn Koninkrijk komt. Die uitspraak is door de jaren heen voor veel christenen beschamend geweest, omdat zij geloven dat Hij Zich vergiste. Zij geloven dat Jezus Zijn wederkomst voorspelde.

Als we alleen de weergave van Markus of die van Lukas hadden, zou dat minder moeilijkheden opleveren. De uitspraak dat sommigen die daar stonden de dood niet zouden smaken voordat zij het Koninkrijk van God zagen, zou eenvoudig kunnen betekenen dat het Koninkrijk van God al aanwezig was. Dat zij het aanwezig zouden zien met kracht, zoals Markus het weergeeft, zou misschien naar Pinksteren kunnen verwijzen, omdat de kracht van God met Pinksteren over de gemeente kwam. Als het Koninkrijk enigszins met de gemeente verbonden is, zou je kunnen aanvoeren dat iedereen die daar stond, op één persoon na, lang genoeg leefde om dat te zien. Die ene uitzondering was natuurlijk Judas, die zichzelf vóór Pinksteren ophing. De anderen smaakten de dood niet voordat zij het Koninkrijk met kracht zagen komen. Dat zou een heel eenvoudige manier zijn om het te begrijpen.

Maar de weergave van Mattheüs is moeilijker, omdat er staat:

Jullie zullen de Zoon des mensen in Zijn Koninkrijk zien komen.

Wat het in Mattheüs nog iets moeilijker maakt, is dat Mattheüs in hoofdstuk 16, vlak vóór die uitspraak, iets van Jezus optekent wat over Zijn wederkomst lijkt te gaan. In Mattheüs 16:27-28 staat:

Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden. Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

MATTHEÛS 16:27-28

2

Wederkomst, oordeel en Jezus' tijdgenoten

Vers 27 klinkt beslist alsof het een profetie over de wederkomst van Christus is. Hij zegt dat de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dat Hij dan ieder zal vergelden naar zijn werken. Dat klinkt sterk als dezelfde gebeurtenis waarover in Mattheüs 25 wordt gesproken, in de zeer bekende gelijkenis over de schapen en de bokken. Die gelijkenis begint in Mattheüs 25:31 met deze woorden:

Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid.

MATTHEÛS 25:31

Vervolgens lezen we dat het oordeel plaatsvindt, dat de schapen het eeuwige leven ingaan en de bokken de eeuwige straf.

Let op de overeenkomst in Mattheüs 25:31: de Zoon des mensen komt in Zijn heerlijkheid met Zijn engelen, en er vindt een oordeel plaats. Evenzo zal in Mattheüs 16:27 de Zoon des mensen komen in Zijn heerlijkheid — of in de heerlijkheid van Zijn

Vader, zoals het in dit geval luidt — met Zijn engelen, en ieder vergelden naar zijn werken. Ook dat klinkt als het oordeel.

In Mattheüs 16:27 hebben we dus iets wat een tamelijk duidelijke verwijzing lijkt te zijn naar de wederkomst van Christus aan het einde van de wereld, om de wereld te oordelen. Toch zegt Mattheüs 16:28 iets anders:

Ik verzeker jullie: sommigen die hier staan zullen niet sterven voordat ze de Zoon des mensen in Zijn Koninkrijk zien komen.

Beide verzen spreken over het komen van de Zoon des mensen. Daarom hebben sommigen gezegd dat de uitspraak dat sommigen die daar stonden de dood niet zouden smaken, een voorspelling is van de wederkomst tijdens het leven van die mensen. Deze aanname dat Jezus Zijn wederkomst tijdens hun leven voorspelde, is op meer dan één manier opgevat.

Sceptici hebben het eenvoudigweg zo opgevat dat Jezus een fout maakte. Hij verwachtte dat Zijn wederkomst tijdens het leven van sommigen van hen zou plaatsvinden, en dat gebeurde niet zo snel. Dit kan zelfs aanleiding hebben gegeven tot een deel van de spot van de spotters in 2 Petrus hoofdstuk 3. In 2 Petrus hoofdstuk 3 staat dat er in de laatste dagen spotters zullen komen, die zeggen:

en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping.

2 PETRUS 3:4

Met andere woorden, die generatie is nu dood. Waar is Hij? Hij heeft beloofd te komen.

De andere manier waarop sommige mensen het opvatten, is de manier waarop een volpreterist het opvat. Zij zeggen dat Hij in beide uitspraken over het jaar 70 na Christus sprak. Dat wil zeggen: Zijn komst in heerlijkheid, in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, waarbij Hij iedereen vergeldt naar zijn werken, is in werkelijkheid een verwijzing naar Zijn komst om in het jaar 70 na Christus het

afvallige Jeruzalem te oordelen, een komst ten oordeel. Dat gebeurde tijdens het leven van sommigen die daar stonden. Er zijn dus mensen die het opvatten als een verwijzing naar de wederkomst, en anderen die het opvatten als een verwijzing naar het jaar 70 na Christus.

3

Twée verschillende komsten onderscheiden

Er is nog een andere groep, en ik zou tot deze groep behoren. Zij denken dat Hij het in vers 27 van Mattheüs 16 over de wederkomst heeft, maar niet in vers 28. Hij spreekt er wel over dat uiteindelijk de dag zal komen waarop er een oordeel zal zijn. Jezus zal komen met de heerlijkheid van God, met de engelen. Het einde van de wereld zal aanbreken: iedereen zal worden geoordeeld en naar zijn bestemming worden verwezen, net als de schapen en de bokken. Het is natuurlijk dezelfde komst waarnaar in Mattheüs 25 wordt verwezen, waar de schapen naar het eeuwige leven worden gezonden en de bokken naar de eeuwige straf.

Ik geloof niet dat dit een verwijzing naar het jaar 70 is, hoewel een volpreterist dat wel gelooft. Ik niet. Ik geloof dat dit nog niet is gebeurd en dat het zal gebeuren wanneer Jezus komt. Maar ik geloof niet dat vers 28 over de wederkomst gaat, en geen enkele evangelische christen gelooft dat. Dat wil zeggen, zij geloven niet dat het over het einde van de wereld gaat en dat Jezus ten onrechte dacht dat het einde van de wereld tijdens het leven van sommige van die discipelen zou komen.

Waarom zou er een verschil zijn tussen die twee verzen? Om te beginnen is de context anders als je naar Markus en Lukas kijkt. Mattheüs heeft hier iets anders gedaan dan Markus en Lukas. Bedenk dat Mattheüs dingen thematisch ordent. Hij zet ze niet altijd in de juiste volgorde.

Aan het einde van Markus 8 zegt vers 38:

Want wie zich voor Mij en Mijn woorden geschaamd zal hebben in dit overspelig en zondig geslacht, voor hem zal de Zoon des mensen Zich ook schamen wanneer Hij zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met de heilige engelen.

MARKUS 8:38

Daar heb je de verwijzing naar Zijn komst in de heerlijkheid van Zijn Vader met de heilige engelen. Maar het is niet dezelfde uitspraak die Jezus volgens het evangelie van Mattheüs heeft gedaan. Beide uitspraken verwijzen naar Zijn komst met de heerlijkheid van Zijn Vader.

Ook Lukas geeft het weer zoals Markus dat doet. Vlak voordat Jezus zegt:

En Hij zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat er sommigen zijn van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij gezien zullen hebben dat het Koninkrijk van God met kracht gekomen is.

MARKUS 9:1

laten zowel Markus als Lukas Jezus deze uitspraak doen:

Als je je in deze overspelige generatie voor Mij schaamt, zal Ik me voor jou schamen wanneer de Zoon des mensen terugkomt in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn heilige engelen.

4

Koninkrijk en wederkomst zijn niet hetzelfde

Het lijkt mij dat Mattheüs een uitspraak van elders uit het onderwijs van Jezus heeft genomen en die daar heeft neergezet, zoals Mattheüs soms doet. De evangeliën geven de dingen die Jezus deed en zei niet altijd in de juiste volgorde weer. Vooral van

Mattheüs is bekend dat hij dingen thematisch ordent. In Mattheüs zegt Jezus dus niet: Degene die zich voor Mij schaamt.

Hij voorspelt alleen dat er een wederkomst zal zijn. Maar in Markus en Lukas wordt voorspeld dat er een tijd zal komen waarin de Zoon des mensen komt. Toch zullen sommigen die daar staan de dood niet smaken voordat zij het Koninkrijk zien komen, en dat is niet noodzakelijkerwijs hetzelfde als de wederkomst.

Het is misschien een vooruitblik op de wederkomst. Het is misschien een voorschot op de wederkomst. De komst van het Koninkrijk van God was duidelijk iets waarvan Jezus zei dat het tijdens het leven van die discipelen zou gebeuren, waar Hij ook naar verwees. We zullen zo meteen enkele theorieën daarover bekijken.

Maar de komst van het Koninkrijk van God is niet noodzakelijkerwijs hetzelfde als de komst van Jezus bij de wederkomst, tenzij we premillennialisten zijn.

Premillennialisten geloven namelijk dat het Koninkrijk van God is uitgesteld tot de wederkomst. Zij zouden die twee dingen op hetzelfde moment plaatsen, maar dat hoeft niet.

Jezus zei tijdens Zijn bediening:

en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie.

MARKUS 1:15

Het was duidelijk nog niet zichtbaar geworden, maar Hij zei:

Sommigen van jullie die hier staan zullen niet sterven voordat jullie het koninkrijk met kracht zien komen.

De komst van de kracht van het Koninkrijk zou zeker kunnen slaan op een gebeurtenis die, vanuit het standpunt van de discipelen gezien, in de nabije toekomst zou plaatsvinden. Maar die gebeurtenis zou slechts een vooruitblik zijn op het

uiteindelijke oordeel over de wereld en op wat we de vervulling van het Koninkrijk zouden kunnen noemen. Jezus kon die twee dingen beslist tegelijkertijd voorspellen. Hij zou kunnen zeggen:

Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden.

MATTHEÛS 16:27

5

Pinksteren als komst van het Koninkrijk

Dat gaat niet meteen gebeuren, maar er gaat wel meteen iets gebeuren, iets wat daarop als het ware een voorschot is. Het Koninkrijk van God, dat in de tijd van Jezus al gekomen was, maar nog niet zichtbaar, was als een mosterdzaadje dat zou groeien en groeien en groeien. Wanneer het tot vervulling kwam, zou Jezus aan het einde van de wereld komen. Maar er was iets waarnaar de discipelen konden uitzien. Niet het einde van de wereld tijdens hun leven, maar iets wat neerkwam op het Koninkrijk van God dat met kracht kwam, of wat, zoals Mattheüs het verwoordt, de Zoon des mensen was die in Zijn Koninkrijk kwam. Jezus kon in één adem Zijn wederkomst voorspellen, zonder enige aanwijzing dat die spoedig zou plaatsvinden, en in de volgende adem zeggen:

Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

MATTHEÛS 16:28

Daarom geloof ik dat Jezus het in de tweede uitspraak over iets anders had dan in de eerste uitspraak. Maar de twee houden verband met elkaar, in die zin dat het ene de volgende stap voorwaarts is in de voortgang van het Koninkrijk, in tegenstelling tot de uiteindelijke voltooiing van het Koninkrijk bij de wederkomst van Christus.

Er bestaan verschillende meningen over wat die volgende stap voorwaarts zou zijn: de gebeurtenis die zij tijdens hun leven zouden zien en die de komst van de Zoon des mensen in Zijn Koninkrijk zou vormen. Ik heb al gezegd dat Pinksteren beslist een opvatting is die enige overweging verdient, omdat het bij Markus als volgt is verwoord:

En Hij zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat er sommigen zijn van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij gezien zullen hebben dat het Koninkrijk van God met kracht gekomen is.

MARKUS 9:1

Later, na Zijn opstanding, zei Jezus:

En zie, Ik zend de belofte van Mijn Vader op u; maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat u met kracht uit de hoogte bekleed zult worden.

LUKAS 24:49

en:

maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.

HANDELINGEN 1:8

Er zou dus heel goed in deze bewoordingen over de kracht van de Heilige Geest gesproken kunnen worden, en sommigen denken dat Jezus naar Pinksteren verwijst.

Dat zou redelijk goed passen, omdat een van hen vóór die tijd wel stierf; ze bleven dus niet allemaal tot die tijd in leven. Eén van hen proefde vóór die gebeurtenis de dood, maar de anderen niet. Dat is één theorie die niet onredelijk is.

6

De verheerlijking als mogelijke vervulling

Een theorie die in de ogen van veel evangelischen echter meer gewicht lijkt te hebben, is dat Hij het over de berg der verheerlijking heeft. Degenen die deze opvatting aanhangen, zeggen dat drie van de discipelen de heerlijkheid van Christus zagen. Hij kwam, om zo te zeggen, in Zijn heerlijkheid op de bergtop. Zij zagen de Zoon des mensen dus in een visioen op de berg der verheerlijking in Zijn Koninkrijk komen.

Waarom zouden ze dit daarmee in verband brengen? De belangrijkste reden zou zijn dat alle drie de synoptische evangeliën de voorspelling vermelden, vervolgens niets vertellen over de daaropvolgende week uit het leven van Jezus en daarna de gebeurtenis op de berg der verheerlijking beschrijven. Met andere woorden, ze vermelden niets wat tussen de voorspelling en de gebeurtenis op de berg der verheerlijking gebeurde. Maar ze plaatsen die twee dingen allemaal direct naast elkaar, alsof ze willen aangeven dat deze verheerlijking de vervulling was van de belofte die Hij deed. Velen geloven dus dat dit inderdaad zo is.

Ze geven nog een andere reden om dit te onderbouwen, en die is te vinden in 2 Petrus, hoofdstuk 1. In 2 Petrus, hoofdstuk 1, haalt Petrus herinneringen op aan de berg der verheerlijking. In de verzen 16 tot en met 18 zegt Petrus:

Want wij zijn geen kunstig bedachte verzinsels gevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Heere Jezus Christus bekendmaakten, maar wij zijn ooggetuigen geweest van Zijn majesteit. Want Hij heeft van God de Vader eer en heerlijkheid ontvangen, toen een stem als deze van de verheven heerlijkheid tot Hem kwam: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb. En deze stem hebben wij gehoord, toen deze vanuit de hemel kwam, terwijl wij met Hem op de heilige berg waren.

2 PETRUS 1:16-18

— dat wil zeggen: hijzelf, Jakobus en Johannes —

Hij denkt terug aan de berg der verheerlijking, maar let erop hoe hij er in vers 16 naar verwijst:

We hebben met jullie gesproken over de komst van Christus, over de kracht van Christus.

Afhankelijk van welk evangelie je leest, luidt de voorspelling:

Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

MATTHEÛS 16:28

of:

En Hij zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat er sommigen zijn van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij gezien zullen hebben dat het Koninkrijk van God met kracht gekomen is.

MARKUS 9:1

Deze woorden zijn terug te vinden in Petrus' herinnering aan de berg der verheerlijking. Deze gebeurtenis volgt in de tekst direct op de voorspelling. Ook de bewoordingen waarmee Petrus later aan de berg der verheerlijking terugdenkt, wijzen volgens veel evangelischen in die richting. Daarom nemen zij aan dat Jezus met Zijn voorspelling doelde op de verheerlijking op de berg.

7

Bezwaren tegen de verheerlijkingsuitleg

Maar er komt één voor de hand liggend bezwaar naar voren, namelijk dat geen van hen tussen die twee gebeurtenissen stierf. De gebeurtenis op de berg der verheerlijking vond in feite slechts één week later plaats, en het lijkt overdreven om te zeggen:

Sommigen van jullie die hier staan zullen niet sterven voordat jullie de Mensenzoon in zijn koninkrijk zien komen, want geen van hen had vóór de verheerlijking de dood geproefd.

Aan de andere kant hebben degenen die deze opvatting aanhangen daar ook een antwoord op. Ze zeggen dat zij allemaal, behalve die drie, inderdaad de dood proefden zonder de heerlijkheid te zien — zonder Jezus in heerlijkheid te zien komen — omdat de wederkomst van Christus in heerlijkheid niet tijdens hun leven plaatsvond. Maar sommigen van hen proefden de dood niet voordat ze die zagen, want die drie zagen de heerlijkheid op de bergtop. Negen van hen proefden dus wel de dood voordat ze dat zagen. In feite hebben ze het nog steeds niet gezien. Ze zullen het bij de opstanding zien, wanneer Jezus terugkomt. Maar die drie proefden de dood niet voordat ze het zagen.

Het lijkt er dus op dat ze veel mogelijke bezwaren tegen die interpretatie hebben ondervangen, en dat is waarschijnlijk de interpretatie die in evangelische kringen de meeste voorstanders heeft.

Er is nog een andere opvatting, en het komt mij voor dat daar zelfs nog meer voor te zeggen is. Die houdt in dat Hij verwijst naar Zijn komst in oordeel over Jeruzalem in het jaar 70 na Christus, maar niet naar Zijn wederkomst. Het jaar 70 na Christus is de gebeurtenis die preteristen aanwijzen als de vervulling van deze voorspelling.

Dat geldt zowel voor volledige preteristen als voor gedeeltelijke preteristen. Als je het woord ‘preterist’ niet kent: een preterist is iemand die gelooft dat bepaalde profetieën in het verleden vervuld zijn, terwijl andere christenen misschien menen dat ze in de toekomst vervuld zullen worden. Profetieën zoals die in het boek Openbaring of die in

de rede op de Olijfberg worden onder evangelischen gewoonlijk toegepast op de wederkomst en het einde van de wereld. Preteristen zijn mensen die geloven dat die profetieën vervuld zijn bij de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus.

8

Preterisme en de komst in het jaar 70

Er zijn gedeeltelijke preteristen en volledige preteristen. Volledige preteristen geloven dat alle profetieën uiterlijk in het jaar 70 na Christus vervuld waren, en niet later. Gedeeltelijke preteristen geloven dat sommige van deze belangrijke profetieën in het jaar 70 na Christus vervuld zijn, maar niet alle profetieën. Een gedeeltelijke preterist gelooft dat er in de toekomst, aan het einde van de wereld, een wederkomst zal zijn. Ik ben een gedeeltelijke preterist, dus dat is de opvatting die ik aanhang. Ik geloof dat er in de toekomst, aan het einde van de wereld, een wederkomst zal zijn. Maar ik geloof ook dat Openbaring, de rede op de Olijfberg en sommige van deze andere passages hun primaire vervulling hebben in het jaar 70 na Christus, en dat die passages niet over het einde van de wereld gaan.

Er zijn dus deze verschillende standpunten. Maar of iemand nu een gedeeltelijke preterist of een volledige preterist is, zo iemand gelooft dat Jezus verwees naar het jaar 70 na Christus, toen Jeruzalem werd verwoest, toen Hij zei:

Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden. Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

MATTHEÛS 16:27-28

Dan klinkt het misschien alsof de preterist zegt dat Jezus in het jaar 70 na Christus werkelijk is teruggekomen. Dat is wat de volledige preteristen zeggen. Ik ben niet een van hen. Volgens mijn begrip is de verwijzing naar de komst van de Heere

beeldspraak. Het is beeldspraak die heel vaak in de Bijbel voorkomt. Het is niet altijd een verwijzing naar de wederkomst.

Ik geloof wel dat er een wederkomst zal zijn. Want in Handelingen hoofdstuk 1, toen Jezus opsteeg en de apostelen Hem in de wolken zagen verdwijnen, stonden daar twee engelen die zeiden:

die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terug komen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.

HANDELINGEN 1:11

Ik geloof niet dat dit gebeurd is. Ik denk niet dat Jezus is teruggekomen op dezelfde manier als waarop Hij wegging. Dus ik geloof dat de wederkomst in de toekomst ligt en aan het einde van de wereld zal plaatsvinden.

9

Gods komst als beeldspraak voor oordeel

Wat je moet begrijpen, is dat de uitdrukkingen ‘komst van de Heere’, ‘komst van God’ en ‘komst van Jezus’ uitdrukkingen zijn die de Bijbel soms gebruikt zonder dat het over de wederkomst gaat. Het gaat dan om beeldspraak. In het Oude Testament komt het geregeld voor dat God zegt dat Hij een volk heeft bezocht, dat Hij gekomen is of dat Hij in oordeel over een volk zal komen.

De bekendste passage in het Oude Testament die gewoonlijk wordt aangehaald vanwege de sterke overeenkomst in bewoordingen met het Nieuwe Testament, is Jesaja hoofdstuk 19, vers 1. Dit is een voorspelling over de Assyrische verovering van Egypte, die in de achtste eeuw voor Christus plaatsvond, in Jesaja's eigen tijd. In deze voorspelling dat de Assyriërs Egypte zullen veroveren, staat in Jesaja 19:1:

De last over Egypte. Zie, de HEERE rijdt op een snelle wolk en komt in Egypte. De afgoden van Egypte zullen beven voor Zijn aangezicht en het hart van de Egyptenaren zal smelten in hun binnenste.

JESAJA 19:1

Let erop dat hier de Heere is. Hij bevindt Zich op de wolken en Hij komt naar Egypte. Maar dit gaat niet over de wederkomst. Het gaat niet over de eerste komst. Het gaat zelfs helemaal niet over een letterlijke komst van God. Het gaat over de legers van Assyrië die komen als uitvoerders van Gods oordeel. Het is alsof God Zelf komt door middel van de legers die Hij stuurt om Egypte te oordelen.

Dit soort taal zouden de Joden niet hebben opgevat als een letterlijke verschijning van Jahweh op de wolken, maar als een dichterlijke uitspraak, een figuurlijke uitdrukking. Het is apocalyptisch. Het is symbolisch. Jesaja sprak erover dat Jahweh op de wolken naar Egypte kwam, en hij bedoelde in werkelijkheid dat de Assyrische legers naar Egypte kwamen. Het zou zeker mogelijk zijn dat Jezus spreekt over de komst van de Heere op de wolken naar Jeruzalem, en daarmee bedoelt dat de Romeinse legers naar Jeruzalem kwamen als uitvoerders van Gods oordeel.

10

Mattheüs 24 en dezelfde generatie

Op sommige momenten lijkt Hij het daar inderdaad over te hebben. Een daarvan is Mattheüs 24. We zouden naar de parallelle passages in Markus 13 of Lukas 21 kunnen kijken. Maar omdat we op dit moment naar Mattheüs kijken, bevinden we ons in Mattheüs 24. Mattheüs 24:30 zegt:

En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid.

MATTHEÛS 24:30

—of van het land, de stammen van het land Israël—

Ik heb geen tijd om deze passage uitvoerig te behandelen, zoals we zullen doen wanneer we bij Markus 13 komen. In onze studie van Markus zijn we daar nog maar een paar hoofdstukken van verwijderd. Maar ik wil hier wel opmerken dat er wordt gesproken over de Zoon des mensen Die op de wolken komt, net zoals Jesaja 19:1 sprak over God Die op de wolken komt.

Bovendien zei Jezus in Mattheüs 24:34:

Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn.

MATTHEÛS 24:34

Hier hebben we in wezen dezelfde voorspelling die Jezus ongeveer zes of zeven dagen vóór de verheerlijking op de berg deed. Het is anders verwoord, maar erg veel verschilt het niet. In Mattheüs 16:28 zei Hij:

Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

MATTHEÛS 16:28

In Mattheüs 24:34 zegt Hij:

Deze generatie zal niet voorbijgaan.

Is dat niet dezelfde voorspelling? Als sommige mensen die nu leven niet zullen sterven voordat iets gebeurt, betekent dat dat deze generatie niet volledig voorbij zal gaan voordat het gebeurt. Beide passages spreken over de komst van de Zoon des mensen: in Mattheüs 16:28 komt Hij in Zijn Koninkrijk, en in Mattheüs 24 komt de Zoon des mensen op een wolk.

Maar waar het om gaat, is dit: als Jezus in die eerdere uitspraak de verheerlijking op de berg voorspelde, waarom zou Hij na de verheerlijking op de berg dan in wezen dezelfde voorspelling opnieuw doen? Als de woorden van Jezus:

Sommigen van jullie die hier staan zullen niet sterven voordat jullie de Zoon des mensen in Zijn Koninkrijk zien komen, zes dagen later vervuld werden bij de verheerlijking op de berg, waarom zou Hij dan enige tijd daarna, toen Hij de rede op de Olijfberg hield, dezelfde voorspelling doen? Het lijkt erop dat de verheerlijking op de berg hiervan niet de vervulling was, ondanks het bewijs dat is aangevoerd om te zeggen dat dit wel zo was.

11

Markus 13 wijst naar Jeruzalems verwoesting

Als je bijvoorbeeld naar Markus 13 kijkt, de versie van Markus van de rede op de Olijfberg, zie je opnieuw in vers 30, Markus 13:30:

Voorwaar, Ik zeg u dat dit geslacht zeker niet voorbij zal gaan totdat al deze dingen gebeurd zijn.

MARKUS 13:30

Dat is natuurlijk hetzelfde als wat we in Mattheüs 24:34 zagen. Dit loopt parallel met Mattheüs 24.

Maar kijk eens naar een eerder gedeelte van het hoofdstuk. Markus 13:1 zegt:

En toen Hij uit de tempel ging, zei een van Zijn discipelen tegen Hem: Meester, kijk, wat een stenen en wat een gebouwen!

MARKUS 13:1

Ze spreken over het tempelcomplex.

En Jezus antwoordde hem: Ziet u deze grote gebouwen? Er zal niet één steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden.

MARKUS 13:2

Hij voorspelt de verwoesting van de gebouwen van Jeruzalem.

Vers 3 zegt:

En toen Hij op de Olijfberg zat, tegenover de tempel, vroegen Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas Hem toen zij alleen waren: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken wanneer al deze dingen in vervulling zullen gaan?

MARKUS 13:3-4

Wat zijn ‘deze dingen’? De verwoesting van deze gebouwen. Deze stenen: er zal niet één steen op de andere blijven staan. Dat is het enige wat Jezus hier voorspelde.

Ze vroegen:

Wanneer zullen deze dingen gebeuren?

Met andere woorden: wanneer zullen deze stenen worden neergehaald, zoals U zei?

Welk teken zal er zijn dat deze dingen gaan gebeuren? Dat is wat ze vroegen.

In de rest van hoofdstuk 13, in de hele rede, gaf Hij antwoord. Aan het einde ervan zei Hij, zoals we in vers 30 zagen:

Voorwaar, Ik zeg u dat dit geslacht zeker niet voorbij zal gaan totdat al deze dingen gebeurd zijn.

MARKUS 13:30

‘Deze dingen’: dat is waar ze naar vroegen.

Hij zei dat deze generatie niet voorbij zou gaan voordat deze dingen plaatsvonden.

Nergens in het Evangelie, in Markus 13, vragen ze naar iets anders dan de verwoesting van Jeruzalem. Ook verandert ‘deze dingen’ nergens van onderwerp.

Wat Jezus in Markus 13 voorspelde, was dat binnen die generatie de tempel verwoest zou worden en Jeruzalem verwoest zou worden. Het gebeurde inderdaad in het jaar 70 na Christus, slechts veertig jaar nadat Hij het had voorspeld. Bovendien verwees Hij er in de poëtische taal van die passage naar als de komst van de Zoon des mensen.

De voorspelling die Hij vóór de verheerlijking op de berg deed, heeft in wezen dezelfde inhoud:

En Hij zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat er sommigen zijn van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij gezien zullen hebben dat het Koninkrijk van God met kracht gekomen is.

MARKUS 9:1

Dat wil zeggen: de verwoesting van Jeruzalem zou zichtbaar maken dat Gods Koninkrijk het koninkrijk van Israël had vervangen. De kracht van Gods Koninkrijk was als het ware zichtbaar geworden in de omverwerping van de oude onderdrukker, want Jeruzalem was de onderdrukker van het Koninkrijk van Christus. Jeruzalem doodde Jezus, doodde Stefanus, doodde Jakobus, zou Petrus hebben gedood als hij niet was ontsnapt, en stuurde Saulus van Tarsus eropuit om andere christenen te arresteren en te doden. Toen hij vervolgens christen werd, stuurde Jeruzalem ook mensen eropuit om hem te proberen te doden. Jeruzalem was in de begintijd de grote vervolger van de gemeente. Met zijn val werd de overwinning van het Koninkrijk van God op zijn eerste grote vervolger zichtbaar. Dat zou je kunnen omschrijven als het zien van het Koninkrijk van God, aanwezig met kracht.

Er zijn natuurlijk andere mogelijkheden. Je kunt het desgewenst opvatten als een verwijzing naar de verheerlijking op de berg. Maar ik denk dat het onwaarschijnlijk is dat Jezus na de verheerlijking op de berg in wezen dezelfde voorspelling zou doen, als Hij diezelfde voorspelling eerder had gedaan en daarmee de verheerlijking op de berg bedoelde.

12

Zes of ongeveer acht dagen later

Markus 9:2 zegt:

En na zes dagen nam Jezus Petrus en Jakobus en Johannes met Zich mee en bracht hen apart op een hoge berg, alleen hen; en Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd.

MARKUS 9:2

Ik wil erop wijzen dat er over de tijd tussen het laatstgenoemde voorval en dit voorval staat: ‘na zes dagen’. Dat is ook wat Mattheüs zegt. Maar in de parallelle passage bij Lukas, Lukas 9:28, staat niet ‘na zes dagen’. Er staat:

Het gebeurde ongeveer acht dagen na deze woorden dat Hij Petrus en Johannes en Jakobus meenam en de berg opklom om te bidden.

LUKAS 9:28

Sommige mensen hebben hier moeite mee gehad. Ze dachten dat dit misschien een tegenstrijdigheid was.

Eigenlijk denk ik dat dit een heel krachtig getuigenis is van de onafhankelijkheid van deze verslagen, want geleerden denken vaak dat Mattheüs en Lukas van Markus hebben overgeschreven. Maar als Lukas van Markus heeft overgeschreven, waarom zou hij dan niet hetzelfde hebben gezegd als Markus:

‘Na zes dagen.’ Waarom zei Lukas:

‘Ongeveer acht dagen.’ Het klinkt alsof de bron van Lukas onafhankelijk is van Markus. Dat betekent dat we hierover twee getuigen hebben.

Je zou kunnen zeggen: 'Ja, maar ze spreken elkaar tegen.' Nee, dat doen ze niet. Welke dag komt na zes dagen? De zevende dag komt na zes dagen. Als iets na zes dagen gebeurde, zou het vermoedelijk op de daaropvolgende zevende dag gebeuren. Lukas zegt:

'Ongeveer acht dagen later.' Hij zei niet dat het acht dagen waren. Hij zei ongeveer acht dagen. Hij wist niet precies hoeveel dagen het waren. Het waren er rond de acht. Wat zou het dichtst in de buurt komen van ongeveer acht dagen? Het zouden er zeven of negen zijn, of misschien precies acht, maar daar was hij niet zeker van. Zeven dagen is ongeveer acht, als we niet precies op het getal acht hoeven uit te komen. Zeven komt zo dichtbij als maar mogelijk is. Als het na zes dagen was, was het op de zevende dag. Dat was ongeveer acht dagen later.

Hoewel het misschien vreemd lijkt dat Mattheüs en Markus zeggen:

En na zes dagen nam Jezus Petrus en Jakobus en Johannes met Zich mee en bracht hen apart op een hoge berg, alleen hen; en Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd.

MARKUS 9:2

en dat Lukas zegt:

Het gebeurde ongeveer acht dagen na deze woorden dat Hij Petrus en Johannes en Jakobus meenam en de berg opklom om te bidden.

LUKAS 9:28

laat dit zien dat Lukas beslist niet afhankelijk was van Markus als zijn bron. Lukas had andere bronnen voor zijn informatie. Als hij op Markus vertrouwde, zou hij gewoon hetzelfde hebben overgeschreven als wat Markus zei, maar dat deed hij niet. We kunnen zeggen dat het een week later was, met een marge van een dag.

13

De drie discipelen en Jezus' metamorfose

Jezus nam Petrus, Jakobus en Johannes mee. Dit zijn dezelfde mannen die wij de intieme kring noemen. Zij zijn ook degenen die Hij meenam naar het huis van Jaïrus, toen Hij diens dochter uit de dood opwekte. Diezelfde drie discipelen gingen mee naar binnen. Dezelfde drie gingen aan het einde van Zijn aardse leven met Hem mee Gethsémané in en baden daar met Hem, of sliepen terwijl Hij bad. We hebben zojuist in Markus 13 gezien dat Jezus de rede op de Olijfberg in besloten kring uitsprak. Er staat dat Hij die uitsprak tot Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas. Petrus' broer Andreas was daar ook bij, maar in andere gevallen waren het alleen Petrus, Jakobus en Johannes.

Deze mannen stonden dicht bij Jezus. Hij vertrouwde hun meer informatie toe dan de anderen en liet hun dingen zien die de anderen niet zagen. Ik weet niet precies waarom. Ik weet niet waarom Hij niet alle discipelen meenam naar boven om te zien wat daar te zien was, maar drie waren er genoeg. De Bijbel zegt:

Maar als hij niet naar u luistert, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat.

MATTHEÛS 18:16

Hij had er dus altijd ten minste die drie bij.

Er staat dat Hij voor hun ogen van gedaante veranderde. 'Van gedaante veranderd' is een uitdrukking die we waarschijnlijk alleen uit de Bijbel kennen, en we kennen haar alleen uit het verhaal van de verheerlijking. 'Van gedaante veranderd' is niet iets wat we in het gewone Nederlands zouden zeggen. In het Grieks is het woord metamorphoo, dat duidelijk klinkt als een Nederlands woord dat wij hebben: 'metamorfose'. Het is meta, M-E-T-A; morphoo is M-O-R-P-H-O-O. Het is inderdaad het grondwoord van ons woord 'metamorfose'.

Metamorfose, zoals wij die term gebruiken, duidt op een volledige verandering van het ene in iets wat van nature heel anders is. Het meest voorkomende gebruik van deze term in het hedendaagse Nederlands zou de verandering van een rups zijn, wanneer die een pop binnengaat en er als vlinder uitkomt. Dat proces wordt metamorfose genoemd.

Als je erover nadenkt, is dat iets opmerkelijks, want de rups is een ander soort dier dan een vlinder. Een rups lijkt meer op een worm. Een vlinder is een insect. Wormen zijn weekdieren. Insecten hebben drie lichaamsdelen, zes poten, vleugels, enzovoort. Wormen hebben geen van die dingen. Een rups is geen worm. Het is de larve van een insect, maar hij lijkt meer op een worm dan op een insect.

Hij gaat een larvestadium in. Weet je wat er binnen in de pop gebeurt? Hij wordt vloeibaar. Het hele schepsel verandert in vloeistof, in een voedzame vloeibare massa, die zichzelf in de loop van een paar dagen herschikt tot een ander soort dier: een insect met zes poten, vleugels en de drie lichaamsdelen, een typisch insect. De metamorfose van een rups tot een vlinder is een verandering van het ene soort dier in een ander soort. In feite vormt de rups een bedreiging voor een tuin, omdat hij planten vernietigt. Maar een vlinder vormt geen bedreiging voor een tuin. Hij bestuift planten juist. Hij bevordert het leven. Het is een ander soort dier, met een totaal ander soort uitwerking.

14

De geestelijke metamorfose van gelovigen

De reden waarom ik dit ter sprake breng, is dat het woord metamorphoo in de Bijbel maar op twee manieren wordt gebruikt. De ene manier vinden we in de verslagen van de verheerlijking. Jezus onderging voor de ogen van de discipelen een metamorfose. De andere manier waarop het wordt gebruikt, heeft betrekking op ons. Twee evangeliën gebruiken in parallelle verslagen het woord metamorphoo voor wat Jezus onderging. Afgezien van die twee gevallen komt het woord in de hele Bijbel nog maar twee keer voor.

Een daarvan staat in 2 Korinthe 3:18, waar Paulus zei:

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.

2 KORINTHE 3:18

Het is metamorphoo, hetzelfde woord. 2 Korinthe 3:18:

Wij aanschouwen met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heer als in een spiegel en worden veranderd naar hetzelfde beeld — dat wil zeggen, naar het beeld van Christus —

De Geest van God metamorfoseert ons dus naar het beeld van Christus. Dat is een andere soort, want wij waren naar het beeld van Adam. Vroeger waren wij schadelijk ongedierte. Nu zullen we hopelijk als Jezus zijn: een levengevende, levensbevorderende soort, een andere soort, zoals Jezus.

Maar de enige andere keer dat het woord metamorphoo in de Schrift wordt gebruikt, is in Romeinen 12, en ook daar gaat het over ons. In vers 2 staat:

En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.

ROMEINEN 12:2

Tweemaal spreekt Paulus erover dat wij worden gemetamorfoseerd. Het is hetzelfde woord dat met ‘van gedaante veranderd’ wordt vertaald wanneer het voor Christus wordt gebruikt. In 2 Korinthe 3:18 zei Paulus dat wij van heerlijkheid tot heerlijkheid worden gemetamorfoseerd naar het beeld van Christus. In Romeinen 12:2 zei hij dat wij worden gemetamorfoseerd door de vernieuwing van ons denken. De verandering

is een geestelijke verandering. Ze vindt plaats doordat ons denken waarheid opneemt, verwerkt en verteert, en daardoor groeit. Die waarheid verandert ons denken en metamorfoseert ons geleidelijk naar het beeld van Christus, van heerlijkheid tot heerlijkheid.

15

Jezus' hemelse heerlijkheid wordt zichtbaar

In dit geval wordt Jezus gemetamorfoseerd, en daarbij zag Hij er waarschijnlijk niet menselijk uit. Meestal ziet Hij er menselijk uit, maar op dit moment zag Hij er waarschijnlijk meer uit als een engel of een god. Want in Markus 9:3 wordt Hij zo beschreven:

En Zijn kleren werden blinkend, zeer wit, als sneeuw, zo wit als geen wolbewerker op aarde ze kan maken.

MARKUS 9:3

De andere evangeliën geven meer bijzonderheden: Zijn gezicht straalde als de zon. Zijn huid gloeide en straalde als de zon. Zelfs Zijn kleren gloeiden of glinsterden.

En het gebeurde terwijl Hij bad, dat de aanblik van Zijn gezicht veranderd werd en Zijn kleding blinkend wit werd.

LUKAS 9:29

„Blinkend wit” is de uitdrukking die een van de evangeliën voor Zijn kleding gebruikt.

Dat moet de discipelen werkelijk angst hebben aangejaagd. Want Johannes zag Jezus op het eiland Patmos met Zijn gezicht stralend als de zon, en hij viel als een dode voor Hem neer. Het was zo overweldigend. Jezus zag er niet langer uit als slechts een mens. Hij zag eruit als een wezen uit de hemel. Dat was Hij natuurlijk ook. Jezus veranderde niet werkelijk. Hij liet alleen zien hoe Hij werkelijk was. Dat was wat daar werkelijk vanbinnen zat.

Misschien schreef Johannes, die daar een van de aanwezigen was, daarom later in Johannes 1:

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

JOHANNES 1:14

Hij woonde onder ons, God in het vlees, en wij aanschouwden, wij zagen, Zijn heerlijkheid. Misschien verwijst dit naar het moment waarop hij en zijn metgezellen op de berg de heerlijkheid van Christus even onbedekt zagen. Niet volledig onbedekt, maar ze vingen er een glimp van op.

16

Mozes, Elia en Jezus' nieuwe exodus

In vers 4 staat:

En aan hen verscheen Elia met Mozes en zij spraken met Jezus.

MARKUS 9:4

Markus vertelt ons niets over de inhoud of het onderwerp van het gesprek, maar Lukas doet dat wel in de parallelle passage, Lukas 9:31. Daar staat dat Mozes en Elia daar op de berg samen met Jezus verschenen en dat ze spraken over, zoals Lukas het in het Grieks uitdrukt, de exodus die Jezus in Jeruzalem op het punt stond te volbrengen.

Jezus was op weg naar Jeruzalem om te sterven, zoals Hij al eenmaal aan Zijn discipelen had aangekondigd in Caesarea Filippi. Ze hadden dat niet erg goed ontvangen, maar Hij had hun al een keer verteld dat Hij daarheen ging om te sterven. Mozes en Elia waren daar om hun instemming met Hem te betuigen: Mozes vertegenwoordigde de Wet en Elia vertegenwoordigde de Profeten. Met andere woorden, de voornaamste vertegenwoordigers van het gezag van het Oude Testament kwamen om hun instemming met Jezus te betuigen, zoals het Oude Testament dat

natuurlijk ook doet. De Wet en de Profeten spreken inderdaad over Christus. Ze betuigen inderdaad hun instemming met Christus als de Messias. Dat was wat deze twee mannen deden.

Interessant genoeg spraken ze over de exodus die Jezus in Jeruzalem zou volbrengen. Mozes, die de kinderen van Israël tijdens de eerste exodus leidde, was een van degenen die met Jezus spraken over de volgende exodus. Dat zou een geestelijke exodus zijn: geen bevrijding uit Egypte, maar bevrijding van zonde. Latere schrijvers van het Nieuwe Testament gebruikten dat vaak als beeld voor ons behoud. Het is als een exodus. De Joden werden tijdens de exodus gered uit hun slavernij in Egypte. Wij zijn door Christus gered uit onze slavernij in een tweede exodus, een geestelijke exodus. Dat was wat daar werd besproken toen Mozes en Elia met Jezus spraken.

17

Petrus wil drie tenten bouwen

Petrus zei tegen Jezus:

En Petrus antwoordde en zei tegen Jezus: Rabbi, het is goed dat wij hier zijn; en laten wij drie tenten maken, voor U één en voor Mozes één en voor Elia één.

MARKUS 9:5

want hij wist niet wat hij moest zeggen, omdat ze zeer bevreesd waren. Er kwam een wolk die hen overschaduwde, en uit de wolk klonk een stem die zei:

En er kwam een wolk, die hen overschaduwde, en uit de wolk kwam een stem, die zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!

MARKUS 9:7

Toen ze plotseling om zich heen keken, zagen ze niemand meer bij zich dan Jezus. Alleen Jezus was nog bij hen.

Waar ging dit over? Aan de ene kant was het duidelijk een vertoning van de heerlijkheid van Christus voor menselijke ogen, die tijdens Zijn leven haar weerga niet kende. Zijn heerlijkheid was zichtbaar in Zijn daden. We zouden kunnen zeggen dat Hij God verheerlijkte en dat Hij Zelf verheerlijkt werd in de ogen van Zijn discipelen en van de menigten. Zij verheerlijkten allemaal God en Jezus vanwege de wonderen die Hij deed. Maar deze keer kregen deze discipelen een zichtbare openbaring van Zijn heerlijkheid.

Maar waarom? Waar ging het om? Ik geloof dat de voornaamste nadruk van dit visioen niet alleen was om te zeggen: „Kijk, daar is de heerlijkheid van Jezus waarover jullie hebben gelezen.” Deze mannen kregen er een glimp van te zien en zagen die. Ik bedoel, ik bedoel, dat was het inderdaad, en dat is beslist geen kleinigheid. Maar de aanwezigheid van Mozes en Elia is heel veelbetekenend, omdat zij, naar ik geloof, de Wet en de Profeten vertegenwoordigen.

Petrus reageerde:

Laten we drie tenten bouwen, drie hutten, zoals de Joden deden tijdens het Loofhuttenfeest. Ze namen takken en twijgen en dergelijke en maakten daar hutten van, die ze tabernakels noemden. Tijdens het Loofhuttenfeest kampeerden ze in Jeruzalem. Het was een groot familiecamp van een week, om terug te denken aan de tijd dat ze in tenten, of tabernakels, woonden terwijl ze door de woestijn trokken. Petrus en de discipelen waren dus gewend om geïmproviseerde hutten te maken. Van kinds af aan hadden ze dat waarschijnlijk al gedaan tijdens het Loofhuttenfeest.

Maar dit was niet het Loofhuttenfeest. Petrus dacht: „Waarom maken we hier niet een paar onderkomens om te overnachten? Dan houden we Mozes, Elia en Jezus hier vannacht. Dan kunnen we morgen ook nog meer van deze geweldige kampsamenkomst en inspirerende prediking meemaken.” Petrus leek te zeggen, hoewel de Bijbel zegt dat hij niet wist wat hij zei: „Wauw, Mozes en Elia! Wat moet ik zeggen? Niemand van mijn generatie heeft deze mannen ooit levend gezien. Ze zijn honderden jaren geleden gestorven, en nu staan ze hier voor onze ogen met Jezus, onze vriend, te praten. Laten we zorgen dat deze mannen hier blijven. Laten we dit zo lang mogelijk laten duren.”

Mijn indruk is zelfs dat Petrus misschien meer onder de indruk was van hen dan van Jezus. Hij en Jezus gingen tenslotte al jaren heel ongedwongen met elkaar om. Ik weet zeker dat hij erg onder de indruk was van Jezus, maar Jezus was heel vertrouwd voor Hem. Maar Mozes en Elia—wauw! Wie had gedacht dat hij hen daar boven op de berg zou tegenkomen? Hij wilde dat Jezus, Mozes en Elia allemaal nog wat bleven, daar verbleven en de nacht doorbrachten.

18

Alleen Jezus blijft als hoogste gezag

In plaats daarvan kwam er een wolk over hen heen en bleef alleen Jezus daar achter. Mozes en Elia gingen weg, en een stem uit de hemel zei:

Dit is Mijn geliefde Zoon. Luister naar Hem.

Ik geloof dat de boodschap aan de discipelen deze was: „Jullie zijn je hele leven Joodse mannen geweest. In de synagogen hebben jullie Mozes en Elia gehoord—ofwel de Wet en de Profeten—als het gezag dat jullie moesten volgen. Maar zij zijn zojuist hierheen gekomen om hun goedkeuring aan Jezus te geven en daarna weg te gaan. Daarvoor zijn ze hier. Ze zullen hier niet blijven, want we zullen de Wet en de Profeten niet laten blijven. Jezus is de vervulling. Hun goedkeuring van Hem is daar het bewijs van. Maar nu zal alleen Jezus overblijven. Dit is Mijn geliefde Zoon. Dit is Degene naar Wie jullie voortaan zullen luisteren.”

Het idee was dat deze mannen door hun opvoeding binnen de Joodse godsdienst gewend waren geweest onder het gezag van de Wet en de Profeten te leven, maar dat er voortaan een nieuw gezag was. Vanaf nu was er in plaats daarvan een nieuw Persoon naar Wie ze zouden luisteren: Gods Zoon. Alleen Jezus bleef achter.

Ik denk dat de waarde hiervan was dat het liet zien dat het stokje als het ware werd doorgegeven aan het Joodse overblijfsel, dat door deze drie discipelen werd vertegenwoordigd. In hun trouw aan God hadden ze altijd de Wet en de Profeten gevolgd. Maar nu gaf God het stokje door. Eigenlijk gaven de Wet en de Profeten zelf het stokje door aan Jezus, en vanaf nu moesten de discipelen eenvoudig Hem volgen.

Dat lijkt de betekenis te zijn van de uitspraak die God deed:

Luister naar Hem.

Als God alleen had gezegd:

Dit is Mijn geliefde Zoon, dan zou Hij eenvoudig hebben gezegd: „Petrus, Mijn Zoon staat boven deze twee mannen hier.” Maar door eraan toe te voegen:

Luister naar Hem, gaf Hij de wezenlijke boodschap van het visioen: „Luister voortaan naar Hem. Hij is nu het gezag. Hij is Degene Die jullie zullen volgen. Hij is Degene Wiens aanwijzingen en onderwijs jullie vanaf dit moment zullen leiden.” Dat was, naar ik geloof, de boodschap van dit visioen.

19

Het zwijggebod en de opstanding

Vers negen zegt:

En toen zij van de berg afdaalden, gebod Hij hun dat zij niemand vertellen zouden wat zij gezien hadden, voordat de Zoon des mensen uit de doden zou zijn opgestaan.

MARKUS 9:9

Toen Jezus eerder in Caesarea Filippi was en vroeg:

Wie zeggen jullie dat Ik ben?

zeiden ze:

Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God.

MATTHEÛS 16:16

Hij zei:

Toen verbood Hij Zijn discipelen dat zij tegen iemand zouden zeggen dat Hij, Jezus, de Christus, was. Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te laten zien dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten lijden van de kant van de oudsten en de overpriesters en de schriftgeleerden, en dat Hij gedood zou worden en op de derde dag zou worden opgewekt.

MATTHEÛS 16:20-21

Bij die eerdere gelegenheid in Caesarea Filippi vertelde Hij hun dat Hij zou sterven en uit de dood zou opstaan, en dat was het moment waarop Petrus Hem bestrafte.

Maar nu noemt Hij opnieuw Zijn opstanding uit de dood:

Vertel niemand wat jullie hier hebben gezien totdat de Zoon des mensen uit de dood is opgestaan.

Dus hielden ze dit woord voor zichzelf en vroegen ze zich af wat het opstaan uit de dood betekende. Ze dachten: „Hij spreekt vast niet letterlijk.” Bij deze gelegenheid deed Hij dat wel.

Maar ze waren eraan gewend dat Hij in Zijn verschillende onderwijzingen sprak in gelijkenissen, Joodse zegswijzen, apocalyptische taal en dergelijke. Zelfs toen Hij had gezegd:

Jezus zei tegen hen: Kijk uit, en wees op uw hoede voor het zuurdeeg van de Farizeeën en de Sadduceeën.

MATTHEÛS 16:6

hadden ze Hem letterlijk opgevat. Hij zei: „Ik had het niet over letterlijk zuurdesem.” Vaker probeerden ze te leren: „Wanneer moeten we Hem letterlijk nemen en wanneer niet?” Hier zei Hij:

En toen zij van de berg afdaalden, gebod Hij hun dat zij niemand vertellen zouden wat zij gezien hadden, voordat de Zoon des mensen uit de doden zou zijn opgestaan.

MARKUS 9:9

Ze vroegen zich af wat Hij bedoelde met opstaan uit de dood. Ze begrepen het gewoon niet. Maar je kunt het hun eigenlijk niet kwalijk nemen dat ze niet wisten of Hij hier letterlijke taal gebruikte, want soms deed Hij dat wel en soms niet.

20

Letterlijke en figuurlijke woorden van Jezus

Toen Hij bijvoorbeeld zei:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen.

JOHANNES 2:19

namen de Joden Hem letterlijk. Zij hadden het over de fysieke tempel. Hij had het over Zijn lichaam. De discipelen begrepen dat pas nadat Hij uit de dood was opgestaan. Toen herinnerden ze zich deze uitspraak. Maar toen Hij tegen de vrouw bij de bron zei:

Jezus antwoordde en zei tegen haar: Als u de gave van God kende, en wist Wie Hij is Die tegen u zegt: Geef Mij te drinken, u zou het Hem hebben gevraagd en Hij zou u levend water gegeven hebben.

JOHANNES 4:10

zei ze:

De vrouw zei tegen Hem: Heere, U hebt geen emmer en de put is diep; waar hebt U dan het levende water vandaan?

JOHANNES 4:11

Toen Hij tegen Nicodemus zei:

Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.

JOHANNES 3:3

zei Nicodemus:

Nicodemus zei tegen Hem: Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Hij kan toch niet voor de tweede keer in de buik van zijn moeder ingaan en geboren worden?

JOHANNES 3:4

Mensen hadden de neiging Jezus letterlijk te nemen wanneer Hij niet letterlijk sprak. Nu sprak Hij wel letterlijk, en de discipelen wisten niet of Hij letterlijk sprak of niet. Ze vroegen zich af wat Hij bedoelde toen Hij zei:

En toen zij van de berg afdaalden, gebod Hij hun dat zij niemand vertellen zouden wat zij gezien hadden, voordat de Zoon des mensen uit de doden zou zijn opgestaan.

MARKUS 9:9

Dus hielden ze dit woord voor zich, zoals Hij hun had opgedragen, en spraken er niet over. Ze vroegen Hem:

21

Waarom Elia eerst moest komen

En zij vroegen Hem: Waarom zeggen de schriftgeleerden dat Elia eerst moet komen?

MARKUS 9:11

Toen ze Elia daar in dat visioen zagen, herinnerde dat hen er ongetwijfeld aan: we hebben van de schriftgeleerden in de synagogen altijd geleerd dat Elia zal komen voordat de Messias komt. Nu we erover nadenken: Heere, U bent de Messias. Waarom is Elia dan niet gekomen?

Je zou kunnen aanvoeren dat hij zojuist op de berg was gekomen, maar hij kwam niet als voorloper voordat Jezus verscheen. Jezus predikte al jaren. In Maleachi, hoofdstuk 4, vers 5 en 6, stond:

Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende dag. Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet zal komen en de aarde met de ban zal slaan.

MALEACHI 4:5-6

Elia moest dus vóór de Messias uit komen, als een voorloper.

De discipelen zeiden:

Heer, U bent de Messias en U bent er al een tijdje, maar waarom is Elia dan nog niet gekomen? Waarom zeggen de schriftgeleerden dat Elia eerst moet komen? Hebben zij het mis?

Met andere woorden: hebben de schriftgeleerden het mis?

Jezus zegt: nee, ze hebben het niet mis. Elia komt inderdaad eerst en herstelt alle dingen, precies zoals de schriftgeleerden zeiden dat hij zou doen. Maar Hij zegt:

En Hij antwoordde hun: Elia zal wel eerst komen en alles herstellen; en het zal geschieden zoals geschreven is over de Zoon des mensen, dat Hij veel lijden zal en veracht worden. Maar Ik zeg u dat Elia ook gekomen is en ze hebben met hem gedaan alles wat ze wilden, zoals over hem geschreven staat.

MARKUS 9:12-13

Het staat hier niet, maar in de parallelle verslagen staat:

Toen begrepen de discipelen dat Hij tot hen over Johannes de Doper gesproken had.

MATTHEÛS 17:13

22

Johannes de Doper is de beloofde Elia

Jezus had eerder op dezelfde manier over Johannes de Doper gesproken. Die eerdere gelegenheid staat in Mattheüs, hoofdstuk 11. Johannes had vanuit zijn gevangenschap boodschappers naar Jezus gestuurd en gevraagd:

en zei tegen Hem: Bent U het Die komen zou, of verwachten wij een ander?

MATTHEÛS 11:3

Nadat de boodschappers met Jezus' antwoord waren weggestuurd, begon Jezus lovend over Johannes te spreken. In vers 9 van Mattheüs 11 zei Jezus:

Maar waar bent u dan naar gaan kijken? Naar een profeet? Ja, Ik zeg u, zelfs naar veel meer dan een profeet.

MATTHEÛS 11:9

Dat wil zeggen: toen ze eropuit gingen om Johannes te zien.

Want hij is het over wie geschreven staat: Zie, Ik zend Mijn engel voor Uw aangezicht, die voor U uit Uw weg gereed zal maken.

MATTHEÛS 11:10

Nu citeert Hij Maleachi 3:1:

Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten.

MALEACHI 3:1

Voorwaar, Ik zeg u: Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper; maar wie de minste is in het Koninkrijk der hemelen, is groter dan hij. En van de dagen van Johannes de Doper af tot nu toe wordt het Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en geweldenaars grijpen het. Want al de profeten en de Wet hebben tot Johannes toe geprofeteerd. En als u het wilt aannemen: hij is Elia, die komen zou. Wie oren heeft om te horen, laat hij horen.

MATTHEÛS 11:11-15

Toen Jezus zei:

„Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren”, zei Hij van tijd tot tijd. Daarmee bedoelde Hij: wie zijn geestelijke oren open heeft, moet horen wat Ik zojuist heb gezegd, want hiervoor is geestelijk inzicht nodig. Als je het kunt aannemen, is Johannes de Elia die komen zou.

Denk aan wat Paulus in 1 Korinthe 2:14 zei. Hij zei dat de natuurlijke mens de dingen van de Geest van God niet aanneemt, omdat ze geestelijk onderscheiden worden. Iemand kan geestelijke dingen niet aannemen tenzij hij geestelijk is. Jezus zei tegen Zijn discipelen:

Als jullie het kunnen aannemen: Johannes is Elia.

Wat bedoelt Hij met:

„Als jullie het kunnen aannemen.” Als je geestelijk genoeg bent, kun je het aannemen, omdat het een geestelijke waarheid is.

Johannes is niet de mens Elia. Hij is niet de Tisbiet die profeteerde in de dagen van Achab en Izebel. Hij is een andere man, maar hij is gekomen, zoals in Lukas hoofdstuk 1 staat, in de geest en de kracht van Elia. Hij is de Elia die komen zou. Dat wil zeggen: hij is de Elia van wie in Maleachi hoofdstuk 4 was geprofeteerd dat hij zou komen. De schriftgeleerden hebben dus geen ongelijk wanneer ze zeggen dat Elia komt. Hij komt beslist, maar hij is al gekomen en ze hebben hem niet herkend. Hij kwam in de persoon van Johannes de Doper. En Jezus had dat bij een eerdere gelegenheid tegen de discipelen gezegd, maar blijkbaar waren ze het vergeten. Daarom zeiden ze:

23

Over wiens lijden was geschreven?

En zij vroegen Hem: Waarom zeggen de schriftgeleerden dat Elia eerst moet komen?

MARKUS 9:11

Omdat hij inderdaad komt. Dat is over hem voorzien in Maleachi.

Wat ik moeilijk vind aan het antwoord van Jezus, is de betekenis van vers 12 en 13 van Markus 9, waar Hij zei:

En Hij antwoordde hun: Elia zal wel eerst komen en alles herstellen; en het zal geschieden zoals geschreven is over de Zoon des mensen, dat Hij veel lijden zal en veracht worden. Maar Ik zeg u dat Elia ook gekomen is en ze hebben met hem gedaan alles wat ze wilden, zoals over hem geschreven staat.

MARKUS 9:12-13

Wat ik niet weet, is waar er over Elia of Johannes geschreven staat dat hij behandeld zou worden zoals hij behandeld is. Feit is dat Johannes in drie passages in het Oude Testament wordt genoemd. Jesaja 40 zegt:

Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de HEERE, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God.

JESAJA 40:3

Maar daar staat niet dat ze hem iets zouden aandoen.

Dan is er Maleachi hoofdstuk 3, vers 1, waar staat:

Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten.

MALEACHI 3:1

Dat wordt door Jezus in Mattheüs 11 rechtstreeks aangehaald als een tekst over Johannes de Doper. Markus heeft dat eerder zelfs al aangehaald. In Markus hoofdstuk 1, helemaal aan het begin van het Evangelie van Markus, zei hij:

Het is zoals er geschreven staat in de profeten: Zie, Ik zend
Mijn engel voor Uw aangezicht, die voor U uit Uw weg gereed
zal maken,

MARKUS 1:2

Dat is Maleachi 3:1, en hij past die tekst toe op Johannes de Doper. Maar daar staat niet dat ze Johannes of Elia iets zouden aandoen.

Ook heb je in Maleachi 4, vers 5 en 6, de verwijzing naar de komst van Elia, die over Johannes gaat. Maar ook daar staat niets over dat ze hem iets zouden aandoen. Ik ken geen enkele passage in het Oude Testament waarin werd voorzien dat Elia, Johannes of de voorloper die vóór de Messias kwam, op een bepaalde manier behandeld zou worden. In geen van die profetieën wordt ons werkelijk verteld hoe de mensen op hem zouden reageren of wat zijn lot zou zijn. En toch spreekt Jezus alsof wat ze Johannes de Doper aandeden, over hem geschreven stond.

Je kunt dit op verschillende manieren bekijken. Misschien verwijst 'hem' aan het einde van vers 13 naar de Messias, want Hij zegt in vers 12 inderdaad dat er over de Zoon des mensen geschreven staat dat Hij veel moet lijden. Misschien zegt Hij dat Johannes uiteindelijk ook geleden heeft zoals er over de Messias geschreven staat, namelijk dat er geschreven staat dat de Messias zal lijden. De mensen deden Johannes hetzelfde aan als wat ze de Messias zouden aandoen. Dat is niet verrassend, want hij is een voorloper van de Messias. Misschien zegt Hij niet dat er iets over Johannes geschreven staat over wat hem zou overkomen, hoewel het er wel op lijkt dat Hij dat zegt.

Maar 'zoals over hem geschreven staat' aan het einde van vers 13 zou kunnen verwijzen naar de Zoon des mensen, Die in het vorige vers genoemd wordt. Dat zou er mogelijk enige betekenis aan geven. Alles wat Hij over Johannes zegt, is dat Elia ook gekomen is en dat ze met hem gedaan hebben wat ze maar wilden, precies zoals geschreven stond dat met de Zoon des mensen zou gebeuren. Met andere woorden, de

voorzeggingen gingen over hoe de Zoon des mensen zou lijden, zoals Hij in vers 12 zegt. Maar doordat Johannes met de Zoon des mensen verbonden is, ondergaat hij uiteindelijk een soortgelijk lijden.

24

Johannes en Jezus als één goddelijk bezoek

Of Jezus beschouwt de komst van Johannes als onderdeel van de komst van de Zoon des mensen. Per slot van rekening begint elk van de evangeliën, wanneer het het verhaal van Jezus vertelt, met het verhaal van Johannes. Ze beginnen allemaal met Johannes de Doper voordat ze toekomen aan het verhaal van Jezus als volwassene. Daarom is het mogelijk dat Hij de komst van Johannes en Zijn eigen komst zag als twee delen van één geheel, één bezoek van God.

Misschien herinner je je, als je onlangs Lukas hebt gelezen, dat Zacharias, de vader van Johannes de Doper, profeteerde toen Johannes geboren werd, niet toen Jezus geboren werd. In Lukas hoofdstuk 1, al eerder in vers 68, zei hij:

Geprezen zij de Heere, de God van Israël, want Hij heeft naar Zijn volk omgezien en er verlossing voor tot stand gebracht.

LUKAS 1:68

Jezus was nog niet geboren; Johannes was geboren. Maar met de geboorte van Johannes werd dit gezien als God Die Zijn volk bezocht en verlost.

En Hij heeft een hoorn van zaligheid voor ons opgericht in het huis van David, Zijn knecht,

LUKAS 1:69

Dat was wat Jezus was, maar Jezus was nog niet geboren.

De profeet Zacharias ziet de geboorte van Johannes als de opkomst van de Messias. Niet omdat Johannes de Messias is, maar omdat de Messias in twee golven komt: de voorloper en de Zoon des mensen. Let erop dat hij in vers 76 zegt:

En jij, kind, zult een profeet van de Allerhoogste genoemd worden, want je zult voor het aangezicht van de Heere uit gaan om Zijn wegen gereed te maken, en om Zijn volk kennis van de zaligheid te geven in de vergeving van hun zonden, door de innige gevoelens van barmhartigheid van onze God, waarmee de Opgang uit de hoogte naar ons omgezien heeft,

LUKAS 1:76-78

—wat het aanbreken van de dag betekent—

De geboorte van Johannes de Doper vormde de aanleiding voor al deze profetieën: God heeft naar Zijn volk omgezien, de dageraad is gekomen en de dag is aangebroken. Ook wordt er gezegd:

Jij gaat voor de Heer uit.

Maar in wezen heeft God met de geboorte van dit kind de hoorn van het behoud opgericht in het huis van David. Het klinkt alsof de geboorte van Johannes niet werkelijk losstaat van de opkomst van de Messias. Het zijn als het ware twee delen van één geheel. Jezus zou dus kunnen zeggen: zoals geschreven staat dat de Zoon des mensen zou lijden, zo kun je dat net zo goed ook opvatten als een voorzegging dat Elia eveneens zal lijden. Want hij is onlosmakelijk met de Messias verbonden, en zij zullen allebei op vergelijkbare wijze lijden.

25

Johannes' lot weerspiegelt dat van Elia

Dat is mogelijk wat Jezus bedoelde. Ik moet zeggen dat ik hier alleen maar naar gis, want ik weet het niet. Ik probeer dingen te bedenken die zouden kunnen kloppen, omdat ik geen enkele commentator ken die ooit een plaats in het Oude Testament heeft

kunnen aanwijzen waar stond dat Elia zou lijden wanneer hij komt.

Hoewel me zojuist nog iets anders te binnen schoot, en misschien is dat wel het beste antwoord van allemaal. Elia is gekomen in de persoon van Johannes de Doper, en hij onderging een lot dat leek op wat over de oorspronkelijke Elia geschreven stond in het verslag van Elia's leven. Zoals over hem geschreven stond—over wie? Elia de Tisbiet. Wat overkwam hem? Hij werd vervolgd door Achab en Izebel, een koning die onder de plak zat. Johannes werd ook vervolgd door een koning die onder de plak zat. Herodias haalde Herodes ertoe over Johannes gevangen te zetten en te doden.

Er zijn veel overeenkomsten tussen Johannes de Doper en Elia, maar één daarvan was zeker dat Elia door de koning werd vervolgd op aandringen van diens vrouw Izebel. Achab was een zwakke koning en deed gewoon wat Izebel wilde. Zo was ook Herodes een zwakke koning, en hij deed wat zijn vrouw Herodias wilde. Johannes en Elia werden allebei op een vergelijkbare manier vervolgd.

Jezus zou kunnen zeggen dat Elia is gekomen—that wil zeggen, in de persoon van Johannes de Doper—en dat hij een lot heeft ondergaan dat leek op wat in het boek 1 Koningen over Elia geschreven stond, waar verteld wordt wat hem overkwam. Dat is hier nog een mogelijkheid. Er zijn dus enkele mogelijkheden voor wat hiermee bedoeld wordt. Het is een moeilijke uitspraak, omdat niet duidelijk is wat Hij bedoelt met:

zoals over hem geschreven staat.

Maar het zou kunnen betekenen: zoals het over de Elia van het Oude Testament geschreven stond, zo is het gebeurd met de Elia van het Nieuwe Testament, Johannes de Doper.

Daarmee zijn we aan het einde van onze behandeling gekomen. Het is jammer om de lezing af te sluiten terwijl de betekenis van de passage zo onbeslist blijft, maar soms is dat nu eenmaal wat je moet doen. Ik in elk geval wel. De volgende keer behandelen we de genezing van de door een demon bezeten jongen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Markus 9:1
- Lukas 9:27
- Mattheüs 16:28
- Mattheüs 16:27-28
- Mattheüs 25:31
- 2 Petrus 3:4
- Markus 8:38
- Markus 1:15
- Mattheüs 16:27
- Lukas 24:49
- Handelingen 1:8
- 2 Petrus 1:16-18
- Handelingen 1:11
- Jesaja 19:1
- Mattheüs 24:30
- Mattheüs 24:34
- Markus 13:30
- Markus 13:1
- Markus 13:2
- Markus 13:3-4
- Markus 9:2
- Lukas 9:28
- Mattheüs 18:16
- 2 Korinthe 3:18
- Romeinen 12:2
- Markus 9:3
- Lukas 9:29
- Johannes 1:14
- Markus 9:4
- Markus 9:5

- Markus 9:7
- Markus 9:9
- Mattheüs 16:16
- Mattheüs 16:20-21
- Mattheüs 16:6
- Johannes 2:19
- Johannes 4:10
- Johannes 4:11
- Johannes 3:3
- Johannes 3:4
- Markus 9:11
- Maleachi 4:5-6
- Markus 9:12-13
- Mattheüs 17:13
- Mattheüs 11:3
- Mattheüs 11:9
- Mattheüs 11:10
- Maleachi 3:1
- Mattheüs 11:11-15
- Jesaja 40:3
- Markus 1:2
- Lukas 1:68
- Lukas 1:69
- Lukas 1:76-78

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.